

On és l'èpica?

written by Fredi Bentanachs | 26 de gener de 2018

El més probable és que esdevinguem un estat independent, tots els baròmetres econòmics així ho indiquen, car Espanya, malgrat que sembli el contrari, és un cadàver polític que ningú vol, ni la mateixa UE, ja que França, Itàlia i la mateixa Alemanya són gegants amb peus de fang.

Des de la caiguda del mur de Berlín i la descomposició de l'URSS, el món ha fet un salt qualitatiu, aparentment a millor. Potser sí que sembla que, en alguns aspectes, en el món occidental visquem més "còmodes". Ara bé, també és cert que la manca de solidaritat humana que comporta un món neoliberal ha fet desaparèixer els valors de l'esquerra i ha destrossat l'èpica de la revolta. Actualment ens conformem i acceptem les massacres a pobles empobrits al servei de grans multinacionals. Ja tant hi fan els valors, la lluita per la llibertat, i només compta el bé material, els diners i el poder. Les grans multinacionals sempre guanyen.

Aquesta tessitura afecta de ple la nostra autodeterminació com a poble català. La lluita endegada de revolta pacífica cap a la llibertat és digna, i fou èpica quan durant els esdeveniments sublims de l'1-0, el poble català vam mantenir-nos en la pau i en la democràcia, i va guanyar el referèndum amb escreix. Però, la victòria fou el cant del cigne?, espero que no. Per una banda, el nostre dret a l'autodeterminació, la nostra revolució pacífica per la independència també és una revolució contra les multinacionals i tot el que representen, i per aquesta via encara hi ha molt per fer.

D'altra banda, estic veient alguns posicionaments massa tebis, al meu entendre, d'alguns líders nostres, amb algun gest de claudicació i pacte embolcallat de seda que podria amagar la traïció dels líders que deia el gran Lluís Maria Xirinacs. Àdhuc pot ser una traïció inconscient duta per una mala

interpretació del pacifisme o una mala interpretació de la democràcia. Per pactar quelcom hom ha de partir d'una situació d'igualtat en el diàleg i de voluntat de diàleg.

Espanya fins ara mai ha pactat res, no n'ha sabut, de parlar, el seu ADN ha sigut fins ara sàdic. La Castella ufana de Felip V comportà el genocidi, l'odi i la destrucció de tots els valors que no entenien. Ara hem de demanar clemència per sortir d'un injust presidi? És grotesc, potser sóc jo, que m'he fet vell, i no entenc l'estratègia del segle XXI. Però, en principi no hi veig cap guany ni a la corrupta Unió Europea ni a l'Espanya decrepita.

Segurament sóc jo el que estic errat i ho estem fent bé. Però la intuïció d'aquest vell lluitador em diu que sense dignitat serem veles al vent.

Donec perficiam.